

DOI 10.31558/2519-2949.2020.1.17

УДК 32.327.3

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8830-3879>*Матчук Я. Ю., Інститут міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка*

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОГРАМНО-ІНСТИТУЦІЙНОЇ БАЗИ ЦИФРОВОЇ ДИПЛОМАТІЇ СЛОВАЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ ТА УГОРЩИНИ

За сучасних умов глобального поширення та застосування мережевих технологій і онлайн-платформ у всьому світі, а також зростання їхньої ролі і впливу на різні сфери життя країн, в тому числі і зовнішню політику, розглядаємо новітнє явище цифрової дипломатії як результат еволюції комунікації з іноземними аудиторіями та її часткового переходу в цифровий простір. Оскільки явище цифрової дипломатії не має остаточної теоретичної концептуалізації у вітчизняній науці, то з'являється необхідність вивчення підходу різних держав до цього питання для виявлення спільних та відмінних рис у трактуванні явища та його практичного застосування. Зокрема, у роботі автором проаналізовано організаційно-правову основу цифрової дипломатії у Словацькій Республіці та Угорщині.

Стаття фокусується на підході Словацької Республіки та Угорщини до цифрової дипломатії та їхніх ключових інституцій, до компетенції яких входить ця сфера. З цією метою автор надає цілісний огляд правової бази, що лежить в основі розвитку цифрової дипломатії Словацької Республіки та Угорщини, а також аналізує систему урядових та неурядових організацій, які наразі діють у цій сфері і несуть відповідальність за її розвиток в обох державах та способи сприяння досягнення цілей цифрової дипломатії. Крім того, у статті запропоновано подальші перспективи для прогресивного розвитку та підвищення ефективності ініціатив і програмно-інституційної бази цифрової дипломатії у Словацькій Республіці та Угорщині на основі проведеного порівняльного аналізу актуального становища цієї сфери в обраних державах. Встановлено, що на рівні обох держав необхідно розробити всеохоплюючу програму щодо використання інструментів цифрової дипломатії з метою уніфікованого представлення держав в онлайн-просторі, а також підвищення рівня забезпечення національних інтересів та просування зовнішньополітичних ініціатив.

Ключові слова: *цифрова дипломатія, зовнішня політика, Словацька Республіка, Угорщина, публічна дипломатія.*

Постановка проблеми. В сучасних умовах прогресуючої диджиталізації усіх сфер людського життя, нові способи комунікації, зміна її природи, поява нових форматів, збільшення конкуренції та поступове розширення вільного доступу до ресурсів у населення більшості країн світу, використання цифрових інструментів стає невід'ємною частиною багатьох сфер, включно з міжнародними відносинами, зовнішньою політикою та дипломатією. Зокрема, поява явища цифрової дипломатії, яке деякими дослідниками розглядається як самостійний напрям розвитку, а іншими – як органічна складова частина публічної дипломатії, надає державам новий набір інструментів та змогу розбудовувати власний імідж у цифровому просторі.

Оскільки явище цифрової дипломатії не має єдиного теоретичного підходу, країни самостійно визначаються з власним підходом та стратегією у цій сфері. Таким чином, вивчення цих підходів становить інтерес для наукової спільноти, адже завдяки їхньому аналізу можна зробити висновки про розуміння явища та тенденцій у різних державах. Відтак розглянемо практичне застосування цілей цифрової дипломатії у правово-інституційній структурі Словацької Республіки та Угорщини для визначення підходу цих держав та їхнього порівняння.

Мета статті – проаналізувати та порівняти програмне представлення та інституційну основу цифрової дипломатії Словацької Республіки та Угорщини.

Аналіз досліджень та публікацій. З теоретичної точки зору, наразі немає єдності у трактуванні явища цифрової дипломатії. Так, наприклад, Б. Гокінг у роботі «Дипломатія у цифровий вік» [1]

роз'яснює природу цифрової дипломатії як органічної частини публічної дипломатії. Н. Калл пропонує розглядати цифрову дипломатію як самостійну новітню сферу та пов'язує це з фундаментальними змінами у міжнародних відносинах і зовнішній політиці із появою цифрових інструментів та простору [2]. Зважена позиція запропонована І. Манором, який вважає, що цифрова дипломатія є окремим феноменом, що виник завдяки диджиталізації сфери комунікації та дипломатії і є послідовником публічної дипломатії, проте відділяється від неї [3].

Серед українських дослідників, аспекти цифрової дипломатії розглядаються Г. Почепцовим [4], Є. Макаренко [5], Н. Піпченко [6], які зосереджуються на впливі новітніх медіа та цифрових платформ на сучасне суспільство та зовнішньополітичну комунікацію.

Виклад основного матеріалу. Серед загального дискурсу про місце і роль цифрової дипломатії не вирішеним залишається питання вибору підходу різними державами та побудови стратегічного курсу у цій сфері залежно від нього. Таким чином, для розгляду підходів обраних держав проаналізуємо їхню програмно-інституційну основу цифрової дипломатії.

Починаючи зі Словаччини, зауважимо, що держава наразі не має єдиної цілісної стратегії з побудови цифрової дипломатії, проте ставить значний акцент на розвитку публічної дипломатії, національного бренду та іміджу країни. Деякі з цих аспектів забезпечуються цифровими проектами та ініціативами, з чого можемо зробити висновок про наближеність до підходу Б. Гокінга про цифрову дипломатію як частину публічної.

До правової бази цифрової дипломатії Словаччини віднесемо декларацію уряду Словацької Республіки №575/2001 [7], що визначає організацію урядових органів та їхню діяльність. Декларація проголошує серед цілей уряду побудову цілісної системи представлення Словаччини за кордоном з урахуванням фокусу на економічні інтереси, культурні цінності та туризм. За декларацією до компетенції Міністерства закордонних справ входить цілісне представлення Словаччини за кордоном із акцентом на торгівельно-економічних інтересах держави.

Крім того, у 2016 році урядом та зовнішньополітичним відомством було затверджено концепцію «Бренд Словаччина: єдина ідентичність уряду, узгодження державної політики та необхідність систематичного вирішення питання представлення Словацької Республіки за кордоном за єдиним зразком у майбутньому» [8], покликаний розробити план вибудови та популяризації бренду Словаччини. Серед іншого, до цього плану включене застосування уніфікованої візуальної айдентики бренду у комунікаціях уряду у цифровому просторі.

Модернізація дипломатичної служби є одним з пріоритетів програми з посилення позиції Словаччини у Європейському Союзі та у світі [9]. В умовах розвитку та поширення інформаційних технологій уряд зобов'язується переглядати компетенції Міністерства закордонних справ та актуалізувати організацію його роботи.

Стратегія розвитку Словацької Республіки до 2030 року [10], проголошує такі напрямки для державного розвитку, як вільний доступ до культурної спадщини у режимі онлайн, розвиток електронної економіки, зростання цифрової грамотності. Крім того, економічна дипломатія виділяється у стратегії як самостійний вектор, який для досягнення своїх цілей зростання експорту, туризму та іноземних інвестицій використовуватиме онлайн-комунікацію, у якій основним меседжем визначена Словаччина як інноваційна країна із високим рівнем освіти, розвинутою економікою та туристичною привабливістю.

Також програма з оновлення стратегії туризму на 2019-2020 роки, прийнята Міністерством транспорту та будівництва [11], включає пункти про комплексну маркетингову онлайн-комунікацію про Словаччину та наголошує на цифровому та контент-маркетингу в напрямках як B2B, так і B2C. До неї включені такі ініціативи, як створення цифрових ресурсів, мобільний маркетинг та інформаційні кампанії в закордонних онлайн-медіа.

Додамо також резолюцію уряду Словацької Республіки № 528 від 2018 року [12], адже вона містить положення про інноваційну дипломатію як новітній напрямок розвитку, який спрямований на сприяння міжнародному співробітництву науково-освітніх інституцій та приватного сектору для інновацій.

Звертаючись до програмної основи цифрової дипломатії в Угорщині, розглянемо Програму цифрового благополуччя 2.0, розроблену у 2017 році Національною радою з цифрового розвитку InternetKon та Міністерством інновацій та технологій у співпраці з неурядовими організаціями та підприємцями з метою визначення напрямку розвитку у цифровому середовищі [13]. Серед пріоритетів програми визначено диджиталізацію економіки, певних аспектів державного управління та підвищення цифрової грамотності. У ній цифрова дипломатія розглядається як інструмент економічної дипломатії в першу чергу.

Програма «Культура свободи. Угорська культурна стратегія 2006-2020», розроблена за ініціативи Міністерства культури, формує напрямки розвитку у галузі культури до 2020 року [14]. Відтак вона в більшій мірі наголошує на ролі культурної дипломатії, але водночас до необхідних кроків включає онлайн-комунікацію з іноземними аудиторіями, створення спільнот для обміну досвідом та нетворкінгу.

Крім того, в Організаційно-оперативних правилах Міністерства закордонних справ та торгівлі [15] серед завдань відомства перераховано участь в процесі імплементації Стратегії цифрового експорту Угорщини та вищезазначеної Програми цифрового благополуччя, а також у діяльності Міжвідомчої робочої групи з питань 5G і процесі розробки ряду державних послуг онлайн. Врешті додамо, що у програмі головування Угорщини у Вишеградській групі 2018 року [16] зроблено акцент на диджиталізації економіки та міжнародного інноваційно-технологічного співробітництва. Відтак спостерігаємо в Угорщині запит та інтерес щодо диджиталізації в розрізі економіки, культури та інновацій, відповідно, і цифрова дипломатія розглядається як допоміжний інструмент для розвитку цих сфер.

Переходячи до інституційного забезпечення цифрової дипломатії Словачької Республіки, безумовно вона входить до компетенції Міністерства закордонних справ та європейських питань. Детальніше в міністерстві цим питанням займаються департаменти публічної дипломатії, генеральна політична дирекція, підрозділ стратегічних комунікацій, департаменти економічної дипломатії, дирекція з європейських питань, культурної дипломатії прес-департамент, департамент інформаційно-комунікаційних технологій та безпеки [17].

Зокрема, у структурі міністерства найбільшою мірою питаннями цифрової дипломатії займаються департамент публічної дипломатії та департамент культурної дипломатії. Департамент публічної дипломатії має на меті організацію роботи відомства, закордонних представництв та неурядових інституцій у напрямку публічної дипломатії. А отже, фокусом департаменту наразі є розбудова національного бренду, з чого випливає також необхідність комунікації про нього у цифровому просторі.

Більше того, департамент тісно співпрацює зі Словачькою агенцією з інвестицій і розвитку торгівлі та Словачькою туристичною радою. Агенція має на меті приваблення іноземних інвестицій та закріплення іміджу Словаччини як перспективної держави, тоді як туристична рада просуває ідею привабливості країни для туризму, спрямовуючи комунікацію на іноземні аудиторії.

Департамент культурної дипломатії, в свою чергу, займається сприянням розвитку та підтримкою культурних ініціатив словацьких іноземних місій. У співробітництві з Міністерством освіти, науки, досліджень та спорту та Міністерством культури департамент проводить освітньо-культурну роботу і взаємодіє із закордонними аудиторіями. Додамо, що до компетенції департаменту входять координація діяльності Словацьких культурних інститутів, що працюють наразі у 8 країнах світу.

До інституційної структури цифрової дипломатії віднесемо також Робочу групу з координації представлення Словачької Республіки за кордоном, зібрану у 2013 році з метою комплексної координації зовнішньополітичної комунікації таких державних органів, як Міністерство транспорту, будівництва та регіонального розвитку, Міністерство економіки, Міністерство культури, освіти, науки, досліджень та спорту, Міністерство міжнародних відносин та європейських питань, Агенція з інвестицій та розвитку торгівлі та інших. У співпраці з науковцями, експертами та лідерами думок робоча група працює над забезпеченням комплексного та уніфікованого представлення Словаччини за кордоном, включно із онлайн-комунікацією [18].

Врешті, окрім вищезгаданих інституцій, згадаємо Цифрову коаліцію Словачької Республіки, засновану у 2017 році під егідою Асоціації ІТ Словаччини та Управління віце-прем'єр-міністра з інвестицій та інновацій для досягнення цілей цифрової трансформації суспільства шляхом організації діяльності урядовців, науковців, освітян та підприємців в сфері ІТ [19]. Цифрова коаліція займається сприянням диджиталізації різних сфер, включно із зовнішньою політикою та дипломатією. Більше того, вона сприяє проведенню досліджень впливу ІКТ та переходу комунікації в онлайн-простір.

Переходячи до аналізу інституційної основи цифрової дипломатії Угорщини, ключовим органом, що діє у цій галузі, як і в Словаччині, є Міністерство закордонних справ та торгівлі. В свою чергу, у структурі зовнішньополітичного відомства цифрова дипломатія безпосередньо відноситься до сфери відповідальності Прес-департаменту міністерства [20]. Цифрова дипломатія офіційно визначається як один із ключових напрямків роботи департаменту, що свідчить про усвідомлення необхідності розвитку цієї галузі, проте в той же час вказує на відсутність акценту на ній.

Дотично до цифрової дипломатії у структурі міністерства також працюють департамент міжнародного розвитку, до зобов'язань якого входить впровадження Стратегії сталого розвитку до 2030 року, і департамент наукової дипломатії, який займається питаннями міжнародної науково-освітньої співпраці, мобільності, спільних дослідницьких ініціатив. Обидва департаменти вдаються до цифрових інструментів та онлайн-комунікації у своїй роботі з іноземними аудиторіями. Крім міністерства, питаннями цифрової дипломатії займається Інститут Баласси Балінта [21]. Інститут є міжнародною некомерційною культурною організацією, створеною під егідою Міністерства освіти та культури для просування угорської культури, традицій та мови за кордоном. Він також займається координацією мережі Угорських інститутів, тим самим вказуючи на його провідну роль у культурній дипломатії Угорщини, а також дотично і цифрової дипломатії.

Згадавши Угорські інститути, зазначимо, що їхньою основною ціллю є розповсюдження інформації про Угорщину, популяризація культурних надбань країни, сприяння науковій співпраці з іншими державами, а також поширення угорської мови. Наразі мережа складається з 23 Угорських інститутів у 21 країні світу [22]. Вони займаються координацією освітньо-культурних ініціатив та проєктів, комунікацією із закордонною аудиторією, зокрема застосовуючи онлайн-інструменти.

Також до інституційної бази цифрової дипломатії Угорщини віднесемо Громадський фонд Tempus, який має на меті організацію міжнародної співпраці та спеціальних ініціатив у сфері освіти та науки в Європейському Союзі [23]. Громадський фонд провадить діяльність зі сприяння проєктам з модернізації, диджиталізації та зростання якості освіти, заохочення міжнародного освітнього співробітництва, мобільності студентів та викладачів, а також сприяння розвитку партнерських програм з країнами-членами ЄС. Відтак організація проводить комунікацію із іноземними аудиторіями та, безпосередньо долучаючись до реалізації Лісабонської стратегії, координує міжнародні проєкти та заходи у цій сфері. Так, у своїй роботі громадський фонд, серед іншого, використовує онлайн-комунікацію та цифрові інструменти. Зокрема, приведемо приклад онлайн-ресурсу studyinhungary.hu, який слугує інформаційною платформою для студентів, викладачів і дослідників по всьому світу, які цікавляться навчанням, співпрацею або проєктами в Угорщині.

Висновки. Розглянувши правову основу цифрової дипломатії у Словацькій Республіці та Угорщині, приходимо до висновку, що в обох державах відсутня комплексна стратегія або програма із розвитку та впровадження цифрової дипломатії. Натомість певні аспекти цифрової дипломатії спорадично підіймаються у низці державних програм та документів з інших питань.

Щодо теоретичного підходу до цифрової дипломатії, Словацька Республіка надає перевагу розумінню її як невід'ємної частини публічної дипломатії, яка, в свою чергу, є одним із пріоритетних напрямків розвитку зовнішньополітичної комунікації держави. Історична причина акценту на публічній дипломатії полягає в активізації її розвитку та зростанню ролі у період інтеграції Словаччини до Європейського Союзу у 2001–2006 роках. У цей період було представлено Програму з імплементації комунікаційної стратегії з метою ефективного інформування громадян країн-членів Європейського Союзу про Словаччину. З часом публічна дипломатія трансформувалася в основний підхід держави та по суті містить елементи цифрової дипломатії держави. Стосовно Угорщини, спостерігаємо схожу ситуацію із основною відмінністю у тому, що аспекти цифрової дипломатії країни відносяться до сфер публічної, економічної та культурної дипломатії як пріоритетних.

Аналізуючи інституційне забезпечення цифрової дипломатії у державах, головним органам як у Словаччині, так і в Угорщині, виступає Міністерство закордонних справ, проте в той же час у обох відомствах немає окремого самостійного департаменту або підрозділу, відповідального за цифрову дипломатію, натомість її аспекти входять до компетенції низки інших департаментів. Крім того, частково цифровою дипломатією займається інші відомства, а також громадські і культурні організації, тим самим створюючи мережу інституцій замість єдиного відповідального органу, який уніфікував та координував би всю діяльність та представлення держави у цифровому просторі.

У державах наразі існує запит на розвиток цифрової дипломатії, а тому вбачаємо необхідність у локальних теоретичних дослідженнях явища та його концептуалізації. Як наслідок, необхідно також є розробка всеохоплюючої програми із впровадження цифрової дипломатії для розробки комплексних принципів представлення держав в онлайн-просторі. Врешті, після теоретичної та правової концептуалізації цифрової дипломатії, чіткий розподіл компетенцій між існуючими органами влади або виокремлення єдиної відповідальної інституції призведе до підвищення ефективності та цілісності комунікації та представлення держав для іноземних аудиторій у цифровому просторі.

Бібліографічний список / References:

1. Hocking B. Digital Diplomacy in the Digital Age., Clingendael Institute, 2015.
2. Cull N.J. The Long Road to Public Diplomacy 2.0: The Internet in US Public Diplomacy. *International Studies Review* 15 (1), 2013.
3. Manor I. What is Digital Diplomacy, and how is it Practiced around the World? A brief introduction. *Diplomatist Magazine* 2016 Annual Edition, 2016.
4. Pocheptsov, Georgii. Cognitive Attacks in Russian Hybrid Warfare. *Information & Security: An International Journal*. 41. 2018. p. 37-43.
5. Pipchenko Nataliya, Makarenko Ievgeniia and Ryzhkov Mykola. Current Challenges to the EU Integration Policy. *On-Line Journal Modelling the New Europe*, № 31 / 2019, p. 37-60, <https://doi.org/10.24193/OJMNE.2019.31.03>.
6. Pipchenko, N., & Moskalenko, T. (2017). Promotion of Ukraine's cultural diplomacy in the EU. *Politologija*, 86(2), 124-154. <https://doi.org/10.15388/Polit.2017.2.10745>
7. Zákon z 11. septembra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. URL: <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2012/287/> (дата звернення: 08.02.2020).
8. Značka Slovensko: jednotná vizuálna identita štátnej správy, koherencia vládnych politík a potreba systémového riešenia jednotnej prezentácie SR v budúcnosti. URL: <https://rokovania.gov.sk/RVL/Material/12661/1> (дата звернення: 08.02.2020).
9. Posilnenie postavenia Slovenskej Republiky v Európskej únii a vo svete. URL: <https://www.vlada.gov.sk//posilnenie-postavenia-slovenskej-republiky-v-europskej-unii-a-vo-svete/> (дата звернення: 08.02.2020).
10. Vízia a stratégia rozvoja Slovenska do roku 2030. URL: <https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/vizia-strategia-rozvoja-slovenska-do-roku-2030> (дата звернення: 08.02.2020).
11. Aktualizácia marketingovej stratégie Sekcie cestovného ruchu na roky 2019 – 2020 Ministry of Transport and Construction of the Slovak Republic. URL: <file:///Users/user/Downloads/AktualizaciaMarketingovejStrategie2.pdf> (дата звернення: 08.02.2020).
12. SR č. 528 z 28. novembra 2018 Návrh inštitucionálneho zabezpečenia slovenskej inováčnej diplomacie. URL: <https://www.vicemier.gov.sk/sekcie/inovacna-diplomacia/index.html> (дата звернення: 08.02.2020).
13. Digitális Jólét Program (DJP) 2.0. URL: <https://digitalisjoletprogram.hu/hu/rolunk> (дата звернення: 08.02.2020).
14. A szabadság kultúrája. Magyar kulturális stratégia 2006-2020. URL: <https://doksi.hu/get.php?lid=16445&order=DisplayPreview> (дата звернення: 08.02.2020).
15. Külgazdasági és Külügyminisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatáról – 4/2019 (III. 13.) KKM utasítása. URL: <https://www.kormany.hu/download/d/64/91000/A%20Külgazdasági%20és%20Külügyminisztérium%20SZMSZ-e.pdf> (дата звернення: 08.02.2020).
16. V4 connects. Hungary Presidency Programme. URL: <http://www.visegradgroup.eu/documents/presidency-programs> (дата звернення: 08.02.2020).
17. Organigram Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky. URL: <https://www.mzv.sk/documents/30297/0/Anglick%C3%BD+organigram+ministerstva/50d12b93-63e6-46a6-8630-1eebf86789d9> (дата звернення: 08.02.2020).
18. Štatút Pracovnej skupiny pre koordinovanú prezentáciu Slovenska v zahraničí. URL: <https://www.mzv.sk/documents/10182/2771356/009+%C5%A0tat%C3%BA+Pracovnej+skupiny+pre+koordinovan%C3%BA+prezent%C3%A1ciu+Slovenska+v+zahranici%4%8D%C3%AD> (дата звернення: 08.02.2020).
19. Digitálna koalícia Slovenskej republiky. URL: <https://digitalnaokoalicia.sk/> (дата звернення: 08.02.2020).
20. Organogramja Külgazdasági és Külügyminisztérium. URL: <https://www.kormany.hu/download/c/64/91000/A%20K%C3%BClgazdas%C3%A1gi%20%C3%A9s%20K%C3%BCgyminiszt%C3%A9rium%20organogramja.jpg> (дата звернення: 08.02.2020).
21. Balassi Intezet – Hivatalos Oldal. URL: <http://www.balassiintezet.hu/en/balassi-institute-hq/> (дата звернення: 08.02.2020).
22. Nemzetközi Igazgatóság Balassi Intezet – Hivatalos Oldal. URL: <http://www.balassiintezet.hu/en/international-relations/international-directorate/> (дата звернення: 08.02.2020).
23. Tempus Közalapítvány – Hivatalos Oldal. URL: <https://tka.hu/37/about-us> (дата звернення: 08.02.2020).

Matchuk Ya. Yu. Comparative characteristics of the legal and institutional basis of the digital diplomacy of the Slovak republic and Hungary

In terms of the modern diffusion and global deployment of network technologies and online platforms around the world, as well as their growing role and impact on different spheres of life, including foreign policy, we consider the latest phenomenon of digital diplomacy as a result of the evolution of communication with foreign audiences and its partial transition to the digital space. Therefore, with this article, the author joins the debate about the phenomenon of digital diplomacy, which hasn't reached a

definitive theoretical conceptualization yet. Accordingly, there is a need to study the approaches of different states thereto in order to identify common and distinct features in the interpretation of the phenomenon and their practical application. In particular, this paper analyzes the organizational and legal basis of digital diplomacy in the two countries of the Visegrad Group, in particular in the Slovak Republic and Hungary.

The article focuses on the approach of the Slovak Republic and Hungary to digital diplomacy and their key institutions dealing with this sphere. To this end, the author provides a comprehensive overview of the legal framework that underpins the development of digital diplomacy in the Slovak Republic and Hungary, as well as analyzes the system of governmental and non-governmental organizations currently active in this field that are responsible for its development in both countries as well as ways of attaining the goals of digital diplomacy by these organizations and namely, their respective departments. In addition, the article proposes further perspectives for the progressive development and improvement of the effectiveness of digital diplomacy initiatives, programs and institutions in the Slovak Republic and Hungary, based on a comparative analysis of the current findings. It was found that the comprehensive program on the use of digital diplomacy instruments to unify states' images in the online space, as well as to enhance the protection of national interests and the promotion of foreign policy initiatives, should be developed at both states.

Key words: *digital diplomacy, foreign policy, the Slovak Republic, Hungary, public diplomacy.*